

ÉRKEZETT		2015 OKT 09.	
Ikt.szám:			
PP:	ÜI:	CG:	

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a Berta és Kovács Ügyvédi Iroda (1054 Budapest, Alkotmány u. 10. I/4.; eljáró ügyvéd: dr. Kovács Dénes) által képviselt **REG-FINANCE Pénzügyi és Szolgáltató Zrt.** (1116 Budapest, Barázda u. 42.) felperesnek, a dr. Dudás Gábor Ügyvédi Iroda (1011 Budapest, Iskola utca 38-42. A. ép. I/6., ügyintéző ügyvéd: dr. Dudás Gábor) által képviselt **Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság** (1125 Budapest, Szilágyi Erzsébet fasor 22/C.) alperes ellen, adatvédelmi ügyben hozott közigazgatási határozat (hivatkozási szám: NAIH-1777-27/2013/H.) bírósági felülvizsgálata iránt indított perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A bíróság a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg az alperesnek 80 000 (Nyolcvanezer) forint perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt 30 000 (Harmincezer) forint kereseti illetéket az adóhatóság külön felhívására az állam javára fizessen meg.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A cégek adósságkezelésével foglalkozó felperesi társaság 1998-ban alakult, 2008 októberétől tevékenységét magánszemélyek adósságkezelésével bővítette. Az évente hozzávetőleg 3500-4000 újonnan vásárolt követelésre az engedményezés szabályai irányadóak. A felperes nyilatkozata szerint, a követelések megvásárlásakor birtokukba kerülő információk alapján kezdik meg a követeléskezelési tevékenységüket, melynek során kísérletet tesznek az adóssal, illetve az adóstárssal történő kapcsolatfelvételre. Amennyiben a közvetlen kapcsolatfelvétel nem vezet eredményre, úgy nyilvános adatokból végzik az adatgyűjtést. A követeléskezelések megvásárlásakor az engedményező bankok Excel táblázat és a szerződés mellékletét képező iratok formájában adják át a felperesnek az adósok személyes adatait, mely adatok feldolgozása és kezelése az ún. SERPA rendszerben történik. Az átvett adatok rögzítését követően küldik ki az adósoknak az ún. „Engedményezés értesítés, Perlés előtti felszólítás” tárgyú levelet és az ahhoz tartozó válasznyomtatványt (a továbbiakban: Válasznyomtatvány), amely az alábbi adatok kitöltését kéri az

adósoktól: engedményező neve, ügyfélkód, adós vagy kezes neve, születési hely és idő, állandó lakcím, levelezési cím, telefonos elérhetőség, tartozás összege, nyilatkozat a tartozás elismeréséről, és a részletfizetési hajlandóságról. Telefonos kapcsolatfelvétel esetén a SERPA rendszerben rögzítik az ügyfelek által közölt „Felveendő adatok” körét, úgymint a „Hozzáállás”, „Tartozás elismerése”, „Fizetési szándék”, „Foglalkozás”, „Munkahely név”, „Munkahely cím”, „Beosztás”, „Jövedelem”, „Tiltás a jövedelemből”, „Lakóhely jogállás”, „Rezsi”, „Hitelek”, „Vagyontárgyak”, „Saját ingatlan”, „Egy háztartásban élők száma”, „Ebből kiskorú” adatokat. A felperes call centert nem működtet, az általa kezdeményezett telefonhívások rögzítésére nem kerül sor, kizárólag a fogadott hívásokat rögzítik.

Az alperes az információs önrendelkezési jogról és az információ szabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Infotv.) 60. § (1) bekezdése alapján, adatvédelmi hatósági eljárást indított, melynek során vizsgálta a felperes általános adatkezelési gyakorlatát, és annak kapcsán 3 panaszügyet, és 10 egyéb egyedi ügyet. A becsatolt iratok, és a helyszíni ellenőrzésen tapasztaltak alapján a vizsgálat kiterjedt arra is, hogy a felperes jogszerűen kezeli-e a SERPA rendszerben tárolt adatokat, illetve hogy ezen adatok szükségesek-e a követelések érvényesítéséhez.

Az alperes az eljárás során megállapította, hogy a vizsgált adatkezelés tekintetében nem érvényesül az Infotv. 20. §-a szerinti megfelelő tájékoztatás követelménye. A Válasznyomtatvány megnevezésű formanyomtatványon ugyanis számos adatot igényelnek az adósoktól, az azonban adatkezelési tájékoztatást nem tartalmaz, a telefonbeszélgetést megelőzően pedig az adatalanyoknak szintén nincs lehetőségük az adataik kezelésére vonatkozó információhoz jutni. Megállapította, hogy a bejövő hívások esetén a telefonbeszélgetéseket megelőzően sem a hangrögzítés célját, sem a jogalapját megjelölő tájékoztatás nem hangzik el. Az alperes megállapította továbbá, hogy a harmadik személy bevonásával végzett visszahívást kérő, általános üzenethagyási gyakorlat az Infotv. 4. § (1) bekezdésében meghatározott tisztességes adatkezelés elvébe ütközik. E körben rögzítette, hogy tisztességtelen, az adós személyes adatai védelméhez, illetve magánszférájához való jogát sértő módszer, ha a követeléskezelő a követelésben nem érintett személy útján kísérli meg az adósával a kapcsolatfelvételt. E körbe tartozik az is, ha a lakcím felhasználásával, a telefonkönyvből vagy a tudakozó igénybevételével felhívják az adós szomszédját vagy rokonait, és kapcsolatfelvételt kezdeményező üzenetet hagynak számára [pl. S020302 és B090086 ügyfélkóddal ellátott ügyekben szomszédnál hagyott visszahívást kérő üzenet]. Az alperes megállapította azt is, hogy tisztességtelen módszernek minősül, ha a követeléskezelő a követelésben nem érintett, az adós környezetében élő más személytől gyűjt személyes adatokat az adósról. Az adatkezelés tisztességes volta a törvényességnél ugyanis tágabb követelmény, az érintett információs önrendelkezési jogának, és ezen keresztül magánszférájának, emberi méltóságának tiszteletben tartását jelenti, az érintett nem válhat kiszolgáltatottá az adatkezelővel, sem más személlyel szemben [U05173385 azonosítóval ellátott adós ügyében az adós nevében eljáró harmadik személy felé az adós egészségügyi állapotára vonatkozó kérdések intézése].

Az előzőekben foglaltakra hivatkozással – azaz a Válasznyomtatvány tájékoztatásának hiánya, továbbá a „Felveendő adatok” rögzítésével kapcsolatos hozzájáruló nyilatkozatok hiánya okán – az alperes megállapította továbbá, hogy az érintettek adatközlése nem minősül tájékozott beleegyezésnek, kétséges a hozzájárulás, azaz az adatkezelési alap megléte, ezért a felperes adatkezelési tevékenysége sérti az Infotv. 5. § (1) bekezdésében foglaltakat, azaz az egyértelmű, kifejezett és önkéntes hozzájárulás követelményét. Megállapította továbbá, hogy a SERPA rendszerben az adatmezők között szerepel az adóazonosító jel is, amelynek kezelésére a felperes nem rendelkezik felhatalmazással, gyűjtése az Infotv. 4. § (2) bekezdésébe ütközik, a „Felveendő adatok” körében pedig a „Foglalkozás”, „Beosztás”, „Tiltás a jövedelemből”, „Rezsi”, „Hitelek”, „Egy háztartásban élők száma”, „Ebből kiskorú” olyan adatok, melyek kezelésének szükségességét

az ügymenet nem támasztotta alá, kezelésük nem egyeztethető össze az adatminimalizálás elvével, gyűjtésük szintén az Infotv. 4. § (2) bekezdésébe ütközik.

A hitelezővel jogviszonyban nem álló harmadik személy (az adós rokona, szomszédja, ismerőse) nyilvános telefonkönyvben lévő telefonszámának felhívása, és a hívott fél személyes adatainak a SERPA rendszerben való kezelése körében az alperes azt állapította meg, hogy ezek az adatok az adatkezelő szempontjából alkalmasak lehetnek arra, hogy esetlegesen elősegítsék a követelés érvényesítését, de nem elengedhetetlenül szükségesek a kintlévőség behajtásához, ezért a felperessel jogviszonyban nem álló harmadik személyek személyes adatainak kezelése az Infotv. 4. § (1) és (2) bekezdésébe ütközik [pl. S020302 ügyfélkóddal ellátott ügyben harmadik személy nevének rögzítése; R04A04A17 ügyfélkóddal ellátott ügyben volt házastárs nevének és telefonszámának rögzítése; U05173385 ügyfélkóddal ellátott adós ügyében a tértivevényt aláíró harmadik személy nevének rögzítése].

Végezetül az alperes azt is megállapította, hogy a felperes az adatkezelését az adatvédelmi hatósági nyilvántartásba történő felvételét megelőzően megkezdte, és az általa kezelt teljes adatkört az eljárás lezárásáig sem jelentette be, megsértve ezzel az Infotv. 68. § (2) bekezdésében foglaltakat.

Mindezek alapján az alperes a 2014. február 12. napján kelt, NAIH-1777-27/2013/H. számú határozatában a felperes jogellenes adatkezelését megtiltotta, és elrendelte, hogy a felperes törölje az adósnak nem minősülő – a céggel a követelés alapjául szolgáló szerződéses jogviszonyban nem álló - harmadik személyek jogalap hiányában kezelt személyes adatait; törölje az adósok minden olyan személyes adatát, mely a követelés érvényesítéséhez nem elengedhetetlenül szükséges; az adatkezelési hozzájárulások beszerzésére vonatkozó gyakorlatát az Infotv.-nek megfelelően változtassa meg, gondoskodjon arról, hogy az adatalanyok az adataik kezeléséről megfelelő előzetes tájékoztatást kapjanak; eljárásrendjét az Infotv.-nek megfelelően alakítsa át annak biztosítása érdekében, hogy a jövőben az érintettek hozzájárulásával csak olyan személyes adatokat kezeljen, melyek a követelés érvényesítéséhez elengedhetetlenül szükségesek; valamint jelentse be az adatvédelmi nyilvántartásba a telefonhívások rögzítésére és a hangfelvételek őrzésére, továbbá az adósokra vonatkozó megállapításokat összegző (hozzaállás, tartozás elismerés, fizetési szándék) adatok rögzítésére irányuló adatkezelési tevékenységét. Az alperes továbbá a jogellenes adatkezelés miatt a felperest 2 000 000 forint adatvédelmi bírság megfizetésére kötelezte. A bírság kiszabása során a határozatban rögzítettek szerint figyelembe vette az ügy összes körülményét, a jogsértés súlyát, az eljárás alá vont cég gazdasági súlyát. Bírságnövelő tényezőként értékelte, hogy a jogsértés jelentős súlyú, a felperes által végzett adatkezeléssel érintettek köre igen széles. A bírság kiszabásánál jelentős enyhítő körülményként értékelte, hogy a felperes 2013. április 1-jét követően a harmadik személyeket érintő adatkezelési gyakorlatát megváltoztatta, és törölte azokat az adatokat, melyekről maga is elismerte, hogy jogellenesen kerültek rögzítésre, azaz már az adatvédelmi hatósági eljárás megindítása előtt törekedett a jogszerű helyzet helyreállítására.

A határozat ellen a felperes keresettel élt, melyben annak hatályon kívül helyezését, és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Arra hivatkozott, hogy a határozat sérti az Infotv. 24. § (3) bekezdését, mert nem felel meg a valóságnak, hogy az adatvédelmi szabályzata csak a jogszabályok rendelkezéseit ismétli meg. Hangsúlyozta, hogy az Infotv. nem tartalmaz speciális rendelkezéseket a szabályzat tartalmára vonatkozóan. A határozat továbbá az Infotv. 4. § (1) bekezdésébe, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 3. § (2) bekezdésébe és 50. §-ába ütközik, figyelemmel arra, hogy az adatkezelési gyakorlata megfelel a tisztességes adatkezelésre vonatkozó rendelkezéseknek. E körben hivatkozott arra, hogy a két megjelölt panaszos eset (EL10053 és S021981) megtörténte nem bizonyított, ezért a határozat valótlannal tartalmazza azt, hogy a feltárt esetek a vizsgált időszakban

megtörténtek. Álláspontja szerint továbbá nem jogszabálysértő és nem tisztességtelen az, ha nyilvános adatbázisban szereplő telefonszám (szomszéd, rokon) felhívásával általános visszahívást kérő üzenetet hagynak, és így kísérlik meg az adóssal való kapcsolatfelvételt. Kiemelte, hogy ezt a gyakorlatát azért alkalmazta, hogy az adós elkerülhesse a peres és végrehajtási eljárással járó súlyosan hátrányos helyzetet. Hivatkozott a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyelete Elnöke által 14/2012. (XII. 23.) számon kibocsátott ajánlásra, amely alapján lehetőség szerint fel kell mérniük az adós együttműködésével a jövedelmi és vagyoni helyzetét, ez tehát az adóssal való együttműködés és nem a cég üzleti érdekének a kívánalma. Hivatkozott továbbá az alperes által más egyedi ügyben hozott határozatra (NAIH-6254-18/2012/H.), melyben az alperes a hivatkozott magatartást nem kifogásolta. Arra is hivatkozott, hogy a rendszerben rögzített harmadik személyek adatai adminisztrációs hibára vezethetők vissza, ez nem tükrözi a felperes adatkezelési gyakorlatát. Kifejtette, hogy az adós házastársával való kapcsolatfelvétel nem ütközik az Infotv. rendelkezéseibe, mert a házasságról, a családról és a gyámságról szóló 1952. évi IV. törvény (a továbbiakban: Csjt.) 27. §-a és 30. §-a alapján maga is felelős a tartozásért. Arra is hivatkozott, hogy a feltárt, egészségügyi adatok kezelését is magában foglaló eset egyedi, úgyszintén az adóazonosító jel rögzítése, ebből a felperes tisztességtelen általános adatkezelési gyakorlatára következtetni nem lehet. A tértivevényt aláíró személyek nevének rögzítésével kapcsolatban kifejtette, hogy az papír alapon rendelkezésre áll, ahhoz, hogy ezt az adatot ne kezelje, a tértivevény megsemmisítésére lenne szükség. Álláspontja szerint tévesen állapította meg a határozat azt is, hogy a foglalkozás, beosztás, tiltás a jövedelemből, rezsi, hitelek, egy háztartásban élők száma, ebből kiskorú adatkörök kezelése nem szükséges. Mindezekből, azaz az egzisztenciára, vagyoni helyzetre, jövedelmet terhelő kiadásokra vonatkozó információból ugyanis képet kaphatnak arról, hogy az adós a megállapodást teljesíteni tudja vagy sem, hivatkozott e körben is a PSZÁF ajánlásra, miszerint az adós jövedelmi és vagyoni helyzetének figyelembevétele szükséges ahhoz, hogy dönteni tudjanak abban, hogy lehetséges-e a követelés jogi eljárásen kívüli megtérülése. Kiemelte, hogy az önkéntes és tájékozott hozzájárulás meglétének, illetve a fizetőképesség vizsgálata szükségességének határozatban rögzített kétségeségére a jogsértés és így a bírság kiszabása nem alapítható. Arra is hivatkozott, hogy a határozat valótlánul tartalmazza azt, hogy az adatvédelmi hatóság nyilvántartásába való bejelentés nem történt meg, ezt ugyanis 2013. szeptember 19. napján megtette, az adóazonosító jelet pedig nem rögzíti, a feltárt egy eset adminisztrációs hibának minősül. A bírság kapcsán kifejtette, hogy a határozat az Infotv. 61. § (3)-(4) bekezdéseibe és a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339/B. §-ába ütközik, mert a bírság a felperes piaci jelentőségéhez képest indokolatlanul magas, és nem tartalmazza a mérlegelési szempontokat, valamint nem tűnik ki a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége. Végezetül arra hivatkozott, hogy nem támadja a határozatnak a megfelelő előzetes tájékoztatásra, és a tájékozott beleegyezés hiányára vonatkozó rendelkezéseit, azonban a Válasznyomtatvány adós általi visszaküldését követően telefonon felveszi az adóssal a kapcsolatot, és ekkor részletesen tájékoztatja az adatkezelésről.

Az alperes a kereset elutasítását, és a felperes perköltségben marasztalását kérte, fenntartva a határozatában foglaltakat.

A felperes keresete az alábbiak szerint nem alapos.

Az Infotv. vonatkozó rendelkezései:

3. § E törvény alkalmazása során:

7. hozzájárulás: az érintett akarátának önkéntes és határozott kinyilvánítása, amely megfelelő tájékoztatáson alapul, és amellyel félreérthetetlen beleegyezését adja a rá vonatkozó személyes adatok - teljes körű vagy egyes műveletekre kiterjedő - kezeléséhez.

4. § (1) Személyes adat kizárólag meghatározott célból, jog gyakorlása és kötelezettség teljesítése érdekében kezelhető. Az adatkezelésnek minden szakaszában meg kell felelnie az adatkezelés céljának, az adatok felvételének és kezelésének tisztességesnek és törvényesnek kell lennie.

(2) Csak olyan személyes adat kezelhető, amely az adatkezelés céljának megvalósulásához elengedhetetlen, a cél elérésére alkalmas. A személyes adat csak a cél megvalósulásához szükséges mértékben és ideig kezelhető.

5. § (1) Személyes adat akkor kezelhető, ha
a) ahhoz az érintett hozzájárul.

20. § (2) Az érintettet az adatkezelés megkezdése előtt egyértelműen és részletesen tájékoztatni kell az adatai kezelésével kapcsolatos minden tényről, így különösen az adatkezelés céljáról és jogalapjáról, az adatkezelésre és az adatfeldolgozásra jogosult személyéről, az adatkezelés időtartamáról, arról, ha az érintett személyes adatait az adatkezelő a 6. § (5) bekezdése alapján kezeli, illetve arról, hogy kik ismerhetik meg az adatokat. A tájékoztatásnak ki kell terjednie az érintett adatkezeléssel kapcsolatos jogaira és jogorvoslati lehetőségeire is.

A bíróság mindenekelőtt rögzíti, hogy a felperes nem vitatta azt, hogy adatkezelőnek minősül. Nem volt vitatott továbbá, hogy az adatkezelés tekintetében az előzetes tájékoztatásra vonatkozó kötelezettségének nem tett eleget. A felperes továbbá azt sem tette vita tárgyává, hogy harmadik személyek adatait rögzítette a SERPA rendszerében.

A bíróság megállapította, hogy a felperes az adatkezeléshez való hozzájárulás meglétét a keresetében arra alapította, hogy a Válasznyomtatvány adós általi visszaküldését követően telefonon felveszi az adóssal a kapcsolatot, és ekkor részletesen tájékoztatja az adatkezelésről. A bíróság kiemeli, hogy az Infotv. 3. § 7. pontja a hozzájárulás érvényességét konjunktív feltételek útján határozza meg, azaz hozzájárulás az érintett akaratának önkéntes és határozott kinyilvánítása, amely megfelelő tájékoztatáson alapul, és amellyel félreérthetetlen beleegyezését adja a rá vonatkozó személyes adatok - teljes körű vagy egyes műveletekre kiterjedő - kezeléséhez. Az Infotv. 4. § (1) bekezdése alapján az adatkezelésnek minden szakaszában meg kell felelnie az adatkezelés céljának, az adatok felvételének és kezelésének tisztességesnek és törvényesnek kell lennie. Mindez azt jelenti, hogy a felperesnek már az első kapcsolatfelvételkor, azaz a Válasznyomtatvány kiküldésekor tájékoztatnia kell az érintetteket az adatkezelés céljáról, és az érintettek hozzájárulását kell kérnie az adataik kezeléséhez. A felperes nem vitatta, hogy a Válasznyomtatvány semmilyen adatkezelésre vonatkozó tájékoztatást nem tartalmaz, a hozzájárulás esetleges – a kimenő telefonhívások rögzítésének hiányában nem is bizonyított – utólagos megadása a fenti, az adatkezelés minden szakaszára kiterjedő törvényességi követelménynek nem felel meg. A hozzájárulás érvényességének feltétele ugyanis, hogy az adatkezelés céljáról az érintett előzetesen megfelelő tájékoztatást kapjon.

A bíróság a felperes által nem vitatott harmadik személyek (rokonok, szomszédok) telefonos hívásával kapcsolatban kiemeli, hogy a követeléskezelők azon célok elérése érdekében, hogy az adóssokat rábírák a tartozások rendezésére, csak olyan eszközöket alkalmazhatnak, amelyek az adatvédelemre vonatkozó jogszabályoknak is maradéktalanul megfelelnek, még abban az esetben is, ha egyébként ezzel az adóssokat egy költséges peres (végrehajtási) eljárástól kímélik meg. E jogszabályi követelményeknek nem felel meg az adósnak nem minősülő, a kötelezettel jogviszonyban nem álló harmadik személyek megkeresése, személyes adatainak előzetes, önkéntes és tájékozott hozzájárulás hiányában történő rögzítése. A felperes e körben arra is hivatkozott, hogy az adós házastársával való kapcsolatfelvételre a Csjt. házastársi vagyonközösségre vonatkozó szabályai teremtenek jogalapot, figyelemmel arra, hogy a házastárs a követelésben érintett félnek minősül. A bíróság rögzíti, hogy a feltárt, harmadik személyek megkeresésével illetve rögzítésével

kapcsolatos esetek közül egy esetben merült fel, hogy az adós házastársa adatának rögzítéséről van szó. A hivatkozott esetben a felperes nem cáfolta, hogy olyan volt házastárs adatát rögzítette, akinek a tekintetében - a hitelfelvételi adatok alapján - már a szerződés megkötésekor sem állt fenn a vagyonközösség, melynek folytán a megjelölt esetben is a kötelezettel jogviszonyban nem álló harmadik személy adatának rögzítésére került sor.

A bíróság megállapította, hogy a felperes a törvényi felhatalmazás alapján átvett adatokon felül olyan további adatokat gyűjtött és használt fel általa sem vitatottan előzetes és tájékozott hozzájárulás nélkül, amely adatok a felperes állításával ellentétben nem felelnek meg az Infotv. 4. § (2) bekezdésében meghatározott követelménynek sem. Az egzisztenciára, vagyoni helyzetre, jövedelmet terhelő kiadásokra vonatkozó információk gyűjtése ugyanis a felperesnek nem jogszabályi kötelezettsége, erre vonatkozó jogszabályhelyet a felperes sem tudott megjelölni. A PSZÁF ajánlás egyrészt nem minősül a perbeli adatok gyűjtésére vonatkozó jogszabályi felhatalmazásnak, másrészt a felperes által is idézetten az ajánlás is az adósok együttműködéséhez köti a jövedelmi és vagyoni helyzet felmérését, amely nem teszi megkerülhetővé, hogy személyes adat csak és kizárólag meghatározott célból, jog gyakorlása és kötelezettség teljesítése érdekében kezelhető, az adatkezelésnek pedig minden szakaszában meg kell felelnie az adatkezelés céljának, az adatok felvételének és kezelésének tisztességesnek és törvényesnek kell lennie. A felperes hivatkozott az alperes más egyedi ügyben hozott határozatára, mellyel kapcsolatban a bíróság hangsúlyozza, hogy más ügyekben hozott döntéseknek a Pp. 4. § (1) bekezdésére tekintettel nem volt relevanciája.

A felperes arra is hivatkozott, hogy az alperes a tényállást nem tárta fel, ugyanis az EL10053 és S021981 számú ügyekhez tartozó panaszbejelentések nem kerültek bizonyításra, ezért az alperes megalapozatlanul állapította meg azok megtörténtét, továbbá a feltárt, harmadik személyek adatainak, egy esetben pedig az adóazonosító jelnek a rögzítésére vonatkozó megállapítások egyedi esetek, adminisztrációs tévedésnek minősülnek, azok nem tükrözik a gyakorlatát. Kifejtette továbbá, hogy a tértivevényen szereplő, a küldeményt átvevő neve kezelésének megszüntetéséhez a tértivevény megsemmisítése szükséges. A bíróság megállapította, hogy az alperesi határozat a felperes állításával ellentétben a két megjelölt panasz kapcsán éppen azt állapította meg, hogy az azokban foglaltak megtörténtét kétséget kizáróan nem volt lehetősége tisztázni (határozat 18. oldal), ez azonban a határozatban részletezett egyéb feltárt esetek megtörténtét nem érinti. A bíróság a felperesi hivatkozásokkal kapcsolatban kiemeli, hogy az alperesnek az adatkezelési gyakorlat vizsgálata során a jogsértéssel érintett kör pontos meghatározását nem kell elvégeznie, az alperest terhelő tényállás tisztázási kötelezettség nem jelent parttalan bizonyítási terhet. A jogellenes adatkezelési gyakorlat megállapításához nem szükséges, hogy meghatározott számú esetben bizonyosodjon be pl. a harmadik személyek adatának jogellenes kezelése. Az alperes a felperes általános adatkezelési gyakorlatát vizsgálta, és abból, így elsődlegesen az adatkezelési szabályzatból, a felperes által kiküldött Válasznyomtatványból, valamint a SERPA rendszerben rögzíthető adatokból állapította meg, hogy a felperes olyan személyes adatokat kezel, amelyek kezelése nem előzetes, önkéntes és tájékozott hozzájáruláson alapul, továbbá amelyek kezelése nem egyeztethető össze az adatminimalizálás elvével. A felperes adatkezelési szabályzata és a SERPA rendszerben rögzíthető és az alperesi határozatban megjelölt konkrét esetekben rögzítésre is került adatok köre (így az adóazonosító jel is, mint aktív rögzítési adatkör) a jogellenes gyakorlatot támasztják alá, amely jogellenes gyakorlat megállapíthatóságának nem függvénye sem a bizonyítottan alapos panaszok száma, sem az, hogy konkrétan az alperes hány esetben tárta fel a jogellenes adatkezelést. Mindezek okán alaptalannak találta a bíróság a felperesnek az egyedi esetekre való hivatkozását, figyelemmel arra, hogy az adatkezelési szabályzatban kifejezetten megjelölt, a SERPA rendszerben „Felveendő adatok”-ként rögzített adatmezők kitöltése nem tekinthető adminisztratív tévedésnek. A tértivevényen feltüntetett harmadik személy nevével

kapcsolatban pedig megjegyzi a bíróság, hogy az alperes nem a tértivevény megőrzését kifogásolta, hanem azt, hogy a felperes az azon feltüntetett nevet, mint személyes adatot külön kezelve, a SERPA rendszerben rögzítette, ezzel pedig az általa jogszabály alapján az adósról kezelt adatok körén kívül olyan adatot kezel, amelyre a fentiekben már kifejtettek szerint jogszabályi felhatalmazása nem volt. Egy küldemény meghatalmazottként történt átvétele ugyanis semmiképp sem jelentheti a személyes adatok kezeléséhez történt hozzájárulás megadását. Mindezek alapján a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy az alperes megsértette a tényállás feltárására vonatkozó kötelezettségét (Ket. 3. § (2) bekezdés, 50. §), és arra is, hogy az alperes pusztán kétségessé tette az önkéntes és tájékozott hozzájárulás meglétét. Az utóbbi tekintetében a bíróság rögzíti, hogy az alperes a kiemelt mondatban valóban a felperes által megjelölt szóhasználattal élt, amely nem annulálja a fentiekben kifejtett, a hozzájárulás hiányára, és az adatkezelés szükségességére és célhoz kötöttségére tett megállapításokat.

A felperes az adatkezelési szabályzata kapcsán megállapítottak vonatkozásában hivatkozott az Infotv. 24. § (3) bekezdésében foglaltak megsértésére, amely jogszabályhely be nem tartását az alperes nem róta a felperes terhére, ezért a bíróság e körben sem állapított meg jogszabálysértést. A felperes hivatkozott továbbá arra, hogy alaptalanul állította az alperes, hogy a hatóság nyilvántartásába való bejelentés nem történt meg, ezt ugyanis 2013. szeptember 19. napján megtette. A bíróság ez utóbbi kapcsán megállapította, hogy 2013. október 2. napján az alperes a felperes kibővített adatok körére vonatkozó bejelentését valóban tudomásul vette. Ez azonban egyrészt nem befolyásolja azt a tényt, hogy a kezelt adatok nyilvántartásba való bejelentésére az Infotv. 68. § (2) bekezdésébe ütközően csak utólag került sor, másrészt az ügy érdemére vonatkozóan relevanciával nem bír, figyelemmel arra, hogy a határozat kifejezetten rögzíti, hogy a bíróság kiszabása során ez nem került figyelembevételre.

A bíróság kiszabásával kapcsolatban a bíróság kiemeli, hogy a Pp. 339/B. §-a alapján, mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik. Az Infotv. 61. § (4) bekezdése nem taxatív módon rögzíti az alperes által mérlegelendő szempontokat, azok közül kiemeli azon körülményeket, amelyeket a mérlegelés során különösen figyelembe kell venni. Eszerint az alperesnek a bíróság mértékének megállapításakor különösen a jogsértéssel érintettek körének nagyságát, a jogsértés súlyát és a jogsértés ismétlődő jellegét kell figyelembe vennie. A felperes arra hivatkozott, hogy álláspontja szerint a cég gazdasági súlyát az alperes túlértékelte, mellyel kapcsolatban a bíróság megállapította, hogy a határozat ugyan tartalmazza azt, hogy az alperes figyelembe vette a felperes gazdasági súlyát, azonban ezt sem bírságnövelő, sem csökkentő tételként nem értékelte, a felperes pedig nem hivatkozott olyan tényre, vagy körülményre, amely alapján a felperes gazdasági súlyát bírságcsökkenítő tényezőként kellett volna figyelembe venni. A felperes a bíróság kiszabása körében az első tárgyaláson vitatta, hogy a rendszerében hozzávetőleg 16 000 adatot kezel, amely adat egyébként a saját adatszolgáltatásán alapult, és amely adatok a törölt adatokat nem tartalmazzák figyelemmel arra a felperesi előadásra, mely szerint az adatok törlése után a rendszer már csak az ügyfélszámot tárolja. A felperes a vitatáson túl a kezelt adatszám megdöntésére vonatkozóan bizonyítékot nem terjesztett elő, továbbá nem hozott fel olyan, a jogszabály által kötelezően megjelölt és az eset összes körülményei között figyelembe vehető szempontot, amelyet az alperes nem értékelt. A bíróság összességében megállapította, hogy az alperes a felperes tekintetében irányadó körülményeket egyénileg mérlegelte és az egyediesítés követelményének is megfelelően hozta meg a határozatát, melynek alapján a maximális összegű bírság 20 %-ában megállapított bírságösszeg kapcsán a Pp. 339/B. §-ában, és az Infotv. 61. § (3) és (3) bekezdéseiben foglaltak megsértése nem volt megállapítható.

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
13.K.34.287/2014/14.

A bíróság a fentiek alapján a felperes keresetét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339. §-a alapján elutasította és a felperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 62. § (1) bekezdés h) pontja alapján feljegyzett, 43. § (3) bekezdésében meghatározott 30 000 Ft kereseti illeték megfizetésére kötelezte, a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

A bíróság a pervesztes felperest kötelezte az alperes perköltségének viselésére, figyelemmel a Pp. 78. § (1) bekezdésére. A bíróság a perköltség összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a alapján állapította meg, figyelemmel az ügy bonyolultságára, az érdemi ellenkérelem szakmai színvonalára, valamint arra, hogy két tárgyalás tartására került sor.

Az ítélet elleni fellebbezést a Pp. 340. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2015. évi szeptember hó 10. napján

A kiadmány hitelül:

dr. Varga Eszter s.k.
bíró